

**Clarissimi Viri Henr. Zoesii Amersfortii, In Academia
Lovanensi I. V. D. Et Antecessoris Commentariis In Jus
Canonicum Universum, Sive Ad Decretales Epistolas
Gregorii IX. P. M.**

Zoesius, Hendrik

Coloniae Agrippinae, 1691

Titulus XXII. De Clericis peregrinis non ordinandis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62329](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62329)

An Praelatis Religionis competit jus dispensandi cum suis? R. Videri id eis competitere si exerceant quasi Episcopalem jurisdictionem, ut Generales, Provinciales, Abbatibus & hoc quod similitudinariam, circa quam & datum Episcopis dispensare. Aliis Religionum, licet mendicantium, Praefectis idem competitre nullibi expressum: ut jure communia dicendum sit, non competitere, nec ordinaria eorum privilegia huiusmodi potestatem concedere. An speciali iure competit, facili est quod, super quo cuiusque Praeclarissima Religione inquirete.

Ultimum dubitatur. Quare cum corrupta contrahens censeatur bigamus, non etiam ipse antea corruptus, sive quare magis inquiratur virginitas in sponsa, quam in sposo? R. Rationem adsignari, quod actus contrahendi matrimonium, non specificetur a scipio, nec cadat super scipium, sed super alterum conjugem: ut virtutum corruptionis non habeat effectum quoad corruptum, quia motus specificatur a terminis. Unde si uxor esset causa irregularitatis: fieret bigamia contrahendo cum corrupto. Potuit Ecclesia moralem rationem considerare, quod maiorem ponat in decennium in sponsa, quaro in sposo defecitus virginitatis. Vid. Avila de Cenuris p. 7. diff. 8. dubio 1. vers. præterea 1. Suar. diff. 49. Sess. 3. n. 2.

TITULUS XXII.

De Clericis peregrinis non ordinandis.

SUMMARIUM.

1. Ordinandus quisque a suo Episcopo.
2. Nisi de consensu sui Episcopi per literas difficeris.
3. An eo casu censeatur & concessa dispensatio super impedimento?
4. Ordinatio ubi & qualiter fieri debet.
5. Peregrinus de ordine suscepto probare debet per commendatarias.

NEcontingat iudicnos, aut prohibitos clam alibi subrepere ad Ordines, aut per saltum promoveri, quilibet a suo Episcopo est ordinandus: adeo ut ne quidem tonsura pri-

ma dari peregrino possit, c. fin. de temporib. ordin. in 6. Ratio generalis constituitur in viando periculo imminentem, quod in dignos ordinari continget, si extra partiam locis remotis, ubi incogniti, admitti ad Ordines possent, c. 1. d. tit. Prohibitio tamen ista dirigitur ibi tantum ad Episcopos Italiz, ut possit videri non comprehensos esse Episcopos Germaniz, quod ibidem vult Glos ex ratione, quod ad Episcopos Italia frequens esset concursus Ultramontanorum, non est coueros. Ut noo stante eodem in his periculo, ne debet habere locum dicta decisio. Postea Conc. Trid. Sess. 23. c. 16. de Reformat. generaliter prohibuit, ne quis Episcopus peregrinum aut non suum ordicet, quod quisque Episcopus magis sciatur suorum qualitates, & in eos inquirere valeat, sive sint Clerici, sive laici. Quod & obrinet in Archiepiscopo, qui non ordinat Suffraganeorum suorum subditos Hostiens. ad tit. de officio ordin. per can. Saino cum seq. IX. q. 3. Subest autem quis Episcopo ratione beneficii, aut originis, vel domicilii, c. fin. ubi Gl. inf. de Foro compet. * Facit tamen Episcopi consensus alibi quem promoveri, qui probandus est literis, ut vocant, dimissoris, quarum forma habetur Dist. 73. Conceduntur haec ab Episcopo suo confirmato, saltem cui est jurisdictio, aut, eo in remotis agentes, ab ejus Vicario generali in spiritualibus, aut Sede vacante à Capitulo, cum nullus 3. de temp. ordin. in 6. Inferioribus Praelatis non est licentia faciendo ordinari suos, à quo ve- lint, nisi à Sede Apostolica hoc iis specialiter indultum. Trid. Sess. 23. c. 10. de Reformat. Conceduntur non alias, quam examinata habilitate ejus, qui eas petit, & justa causa postulante in literis expresa. Trid. Sess. 23. c. 3. Non alias autem litteris haec Sede vacante à Capitulo concedenda, quam post annum vacantis Sedis, si non arctius necessitate Ordini recipiendi postulans, Trid. Sess. 7. c. 10. de Reformat. Vid. Pialec. Praxis Episcopalis p. 1. art. 2. n. 10.

Queritur, An concessa alteri ordinatione, concessa & censeatur dispensatio super impedimento spectans ad committentem? R. Hoc velle Hostiensem, ex ratione, quod concessa facultate ordinandi, videantur ea concessa que ad ordinationem spectant c. 5. inf. tit. 25.

Probabilius tamen videri non concessa, eo quod sublatu uno impedimento, non censatu sublatum aliud, ab ea distinctum, arg. l. Si domus D. de servit urban. præd. & requiriens expressam facultatem, uti est dispensare super minoribus in illegitimis. Nam committens id non exprimis vel ignorat defectum, vel non vult committere, Navar. Conf. 12. & 3. de temporib. ordin.

Debet autem commissa ordinatio fieri ab Episcopo in sua d. cœlesi residente, aut pro eo Pontificia exerceente, prævio diligenti examine, Trid. d. S. ff. 7. c. 11. Confessarum dimissorialium effectus est, quod durent, non obstante morte naturali aut civili concedentis, c. Si super de officio deleg. in 6. & extravag. inter 5. ut autem de privilegiis ubi concessa semel licentia non exprimat morte concedentis, Nav. in can. placuit n. 34. & 103. dist. 6. de Pœnit. Pia. sec. d. loco n. 13.

Quantum ad peregrinum in Ordine suscep-
to ministrare volentem, si non admittetur, ni-
si Ordinem suum probet per commendatiti-
as: quæ cœmpter distinguuntur à dimissoriis
in eo, quod hæc contineant commissionem or-
dinandi, illæ autem probent Ordinem suscep-
tam, ut in eo celebrare alibi licet. Quæ ut
operentur, debent esse munitæ quinq; Episco-
porum sigillis, saltem in Ultramontanis & re-
motioris regionis Clericis incognitis, c. 2. b. t.
Alijs celebrate non sunt permittendi, nisi se-
creti, si non saltē per testes ordinationem
Canonicam probent, c. 3. b. t. nihil faciente ju-
ramento, c. 2. b. t. Ratio est, ne vel non promoti
admittantur, vel per saltē promoti, aut in-
digni: qua de causa Clericij alieni sine licentia
Episcopi loci non sunt instituendi, c. fin. b. t.

TITULUS XXIII.

De Officio Archidiaconi.

SUMMARIUM.

1. Iurisdictio alia voluntaria, alia contentiofa.
2. Voluntariam exercet Archidiaconus.
3. Archidiaconi officium.

H Actenus de ordinationibus & dignitati-
bus: sequitur de officijs & iurisdictione;

* quæ alia voluntaria, ad quam præcipue spe-
stant, quæ hoc & sequentibus quatuor Triu-
lis traduntur, alia contentiofa. * Illam sine 2
strepitu peragi solitam habet Archidiaconus,
qui præter Diaconis olim, ad pauperum mi-
nisterium creati solitus, ut patet ex Actis Apo-
stolorum. Verum postea crevit ejus auctoritas
ex permissione Episcoporum, vicaria il-
lius opera uentum: unde & Oculus Episco-
pi dicitur, c. 7. b. t. & non tantum in Dia-
conos, Subdiaconos, haber auctoritatem, sed
& in Presbyteros, licet ordine maiores, d. c. 7.
* Ejus officii est vicarium Episcopi se præsta-
re, in cura super Clero, ejus conservatione,
restoratione Ecclesiastarum & ordinatione, do-
ctrinâ Ecclesiasticorum, visitatione, custodiâ
valorum, c. 1. 2. 3. 4. b. t. Ut rectè inter officia
curam animarum habentia computetur Archi-
diaconatus, & doctrina major in eo deside-
retur, ut dictum suprà tit. 14. Non commitit
tamen curam animarum sine licentia Episcopi
c. 4. b. t. Non excommunicat c. 5. eod. Cau-
zæ matrimoniales ejus examini non sub sunt, sed
Episcopo commissæ per Concil. Trid. Sess. 24.
c. 2. de Reform. quo inconsulto non expeditar-
duis negotia, nec sine ejus conscientia dat di-
missorias, c. 7. & 8. b. t. In monasteria nihil
jurius haber, nisi quod illi dederit consuetudo,
c. fin. b. t. Audit autem jurgia singulorū in mo-
nasticis, & curat, ut divinum officium rite de-
certerque fiat, c. 2. b. t. Examinat ordinantes,
ut dictum suprà tit. 12. Abbes, Abbatis, aliasque in possessionem mittit, c. pen. eod.

TITULUS XXIV.

De Officio Archipresbyteri.

SUMMARIUM.

1. Archipresbyter subjectus Archidiacono.
2. Duplex est Urbanus & Ruralis.

A Rchipresbyter Ordinis consecratione &
potestate est major Archidiacono, juris-
dictione minor; unde huic jure communi-
sus, c. 1. b. t. Praest presbyteris in iis,
quæ sunt sacerdotalis offici, c. 2. & 3. eod. ut
curam animarum ejus incumbere sit certum. In-
stitu-